Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

NĂM THỨ MƯỜI BỐN — Số THỨ 2797 — NGÀY THỨ 10 14 JUILLET 1926

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

HANOI

	Mỗi số 5 xu	Mỗi số 6 xu	Mỗi số 7 xu	Mỗi số 10 xu	Mỗi số 12 xu
Một năm	6 $ 00	6 $ 90	6 $ 30	6 $ 30	6 $ 60	12 $ 00
Các lãng và Các công-sở	»	8. 00	8. 00	8. 00	9. 00	»
Sáu tháng	3. 00	3. 50	3. 20	3. 20	3. 30	6. 00
Ba tháng	1. 50	1. 75	1. 60	1. 60	1. 65	3. 00
Một tháng	0. 50	0. 60	0. 55	0. 55	0. 60	1. 00

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur
61 63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur: F. H. SCHNEIDER
Directeur: NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef: PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant: NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique:
TRUNG-BẮC-TÂN-VĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 180

ANNONCES
Décomptées à raison de 5 lignes au centimètre de hauteur, sur 0 m 045 de large.
Une seule insertion . . . 0 $ 30 le c/m
Par contrat annuel
Par centimètre et par insertion . . . 0 $ 12 le c/m
Réclame dans la 1re page . . . 2 $ la ligne
Annonces judiciaires et légales. 1 $ 50 le c/m
On traite à forfait pour les contrats importants.

BÁO TĂNG GIÁ

Muốn cho tờ báo có giá-trị, nhà báo phải bán lấy đủ vốn.

Hiện bây giờ mỗi tờ báo bán ra, báo-quán lỗ vốn hơn một xu. ấy là chỉ kể tiền in, tiền giấy. Như thế thì quỉ hồ mỗi ngày báo-quán tiêu-thụ được cái thiểu-số đã cam-đoan phải in ra, đối với các nhà đại thương đăng quảng-cáo mà thôi; số báo xuất bản hiện nay đã quá thiểu-số ấy rồi, lội gì mà in bán ra cho nhiều nữa, vì càng in nhiều càng thiệt cho cuộc lý-tài của báo-quán

Sang tháng sau, bản-quán tăng lên mỗi tờ 0 $04, bán được mỗi tờ báo tức là lãi non một xu, như thế thì báo-quán tất phải dụng công làm cho hay, cho ích lợi, cho đông người mua, cho nhiều người đọc. Xin các hạn đồng-chí hiểu cho cái lẽ ấy.

Từ ngày 1er Août 1926, giá bán sẽ tính như sau này:

BẮC-KỲ, TRUNG-KỲ, AI-LAO

Một năm	Sáu tháng	Ba tháng	Một tháng
8 $ 00	4 $ 00	2 $ 00	1 $ 00

NAM-KỲ, PHÁP-QUỐC VÀ CÁC THUỘC-ĐỊA PHÁP

9 $ 00	4 $ 50	2 $ 25

NGOẠI-QUỐC

14 $ 00	7 $ 00	3 $ 50

Tiền báo xin các ngài trả trước cho

Cái lòng ham danh của người mình

Danh là một vật qui-báu ở trên đời, người ta ai cũng có cái lòng tự đắc muốn hơn người, thì ai cũng có cái lòng ham danh cả. Ham danh thật là một cái tính chung của loài người, nó có cái sức rất mạnh, đủ khiến người ta quên được cả cái lòng vị kỷ, để nên được cả cái lòng ham muốn khác mà dám làm những việc người khác không dám làm, hay là làm nổi những việc người khác không làm nổi.

Xưa nay những bực vĩ-đại nhân vật, làm nên sự nghiệp hiển hách, đông địa kinh thiên, tiếng tăm đồn khắp bốn bể, để lại trăm đời, trong những bực người ấy, trừ ra một số rất ít, vì giàu mà nổi cảm tình, sẵn cái lòng thương dân thương nước chỉ biết lo làm hết cái bổn phận của mình, đối với nhân quần xã-hội, cứ tự ấy việc phải thì làm, không kể gì đến sự được thua nên hỏng, còn ra thì cũng đều có cái bụng ham danh, vì biết cái danh là qui báu, muốn cho cái tiếng thơm của mình, đồn đi xa, để lại lâu, cho thiên hạ đời sau đều biết, cố làm cho đạt cái mục-đích ham danh ấy, mà bỏ cả gia sản, bỏ cả hạnh phúc, thậm chí bỏ sinh cả tài sản tính mệnh mà không chút đoái tiếc, chỉ sợ cái tên mình chìm lặng đi mất, thành ra một vật sống thừa ở trên đời, ấy cũng vì cái danh mà đúc nên biết bao nhiêu bực anh hùng hào kiệt. Đức Khổng-tử nói: « Người quân-tử xấu hổ rằng hết đời mình mà danh tiếng mình không nổi lên »; ông Trần-Đông nói: « Ở đời nay, người ta chỉ sợ không biết ham danh», hai lời nói ấy thật đã hiểu thấu cái danh ở đời qui báu là thế nào, cái người biết ham danh đối với đời bổ ích là dường nào.

Ở nước ta bây giờ đương buổi tân cựu giao thời, người trong nước đương xô đẩy nhau trên con đường tiến-hóa, trong xã-hội có biết bao nhiêu việc hay nên làm, chính là một dịp tốt cho người ta lập danh đó. Trừ ra một hạng người rất đê mạt, là phường giá áo túi cơm, thấy đi thịt chạy, ngoài cái vui thú cửa cao nhà rộng, lên ngựa xuống xe, thì không còn biết có cái gì là qui báu, còn thì cũng nhiều người biết cái danh là qui, cũng sẵn có lòng ham danh, nhưng chỉ vì kiến giải sai lầm, mà cử động mới thành ra vô lý.

Một hạng người thì vì có thần thế hay là sẵn tiền bạc, lo chạy luồn cúi, bách kế thiên phương, đường ngang lối tắt, cầu cho được một cái vinh hàm; ở nơi thành thị thì mua cái hãnh diện là ông nọ bà kia; ở chốn thôn quê thì chiếm cái ngôi thứ được ăn trên ngồi trốc. Say cái tâm lý của hạng người ấy, tưởng đâu rằng đã có được cái phẩm trật ấy, thì tự khắc cái phẩm giá của mình tôn lên, chớ không còn phải là nhà trọc-phú, là phường bạch đinh, cho người khinh bỉ được nữa, thế là đạt được cái mục-đích của mình rồi, mà lấy làm vẻ vang sung sướng. Chớ có nghĩ đâu rằng có thực thì mới có danh, muốn có cái danh phi thường, thì phải làm cái việc phi thường, cái danh qui báu ấy là tự mình làm ra, chớ không lấy thế mà cầu được, đem tiền mà mua được, như cái danh ông hàn, ông cử, người đời vẫn biều lầm là công danh, mà đua nhau lấy tiền lấy thế mà lo đâu.

Một hạng người có học thức cũng biết cái danh là qui báu, mà cũng có lòng ham danh; chỉ vì cái lòng ham danh tự nông nổi, nên mà cái bụng lợi lộc cũng vẫn là sốt sắng. Rõ cũng tiếc, diếc cũng muốn, cá muốn ăn, mèo gấu cũng muốn ăn, vì thế mà hành vi cử động, mới nhiều điều mờ tối quanh queo, vẫn tưởng rằng tai mắt người đời vẫn che lấp được, mà dục vọng của mình có thể gồm được cả đôi. Có biết đâu rằng việc đời có cái gì bưng bít được lâu, tuy kín đáo đến đâu, rồi cũng có khi bại lộ, đến khi ấy, thì người ta yêu bao nhiêu, người ta lại sinh ghét bấy nhiêu, mà bao nhiêu công phu trí-lự, chuyên theo cái chí lập danh, cũng thành ra không có hiệu quả gì cả.

Ấy ham danh là cái tính tự nhiên, người biết ham danh vẫn là người có thể làm được điều phải, nhưng cái danh tự mình làm ra, mới là cái danh thực mà đáng qui báu, còn cái danh của người cho, chẳng qua chỉ là cái danh hư mà không có giá trị gì. Nếu tự mình không có cái đức hạnh gì tốt, không làm được cái công nghiệp gì hơn người, mà chỉ mua chuộc lấy cái danh hiệu hão huyền, thì có khác gì lừa mang lốt cọp, hầu đội mũ người, cái vẻ vang đối với phường tục tử dung phu, có đủ bù lại được cái lời mai mỉa của những người trí thức hay không? Cái danh chân chính của người ta, thường không dung được cái lợi, ham danh là một cái tư-tưởng cao thượng, ham lợi là một cái tư tưởng thấp hèn, người đã có chí lập danh, thì trước nhất phải hi-sinh mối lợi. Nếu đã có cái lòng ham danh, muốn đem tài trí ra để mưu việc lợi-ích chung cho nước, mà lại vẫn mơ-màng những sự vinh-hoa phú-quí, chẳng khác gì cái lòng thích chuộng của phường dung tục, thì cử-động tài gì được chính đại quang minh, đã phục được lòng công chúng, làm được những việc xuất sắc, đạt được cái mục-đích ham danh của mình. Bà con ta đã có bụng ham danh, lại ở cái buổi này là cái buổi lập danh rất dễ, ta tưởng nên nhớ câu: « Minh đã có thực thì danh tất vỡ mình », và câu: « Có chí công danh, thì sự giàu sang không đủ bợn lòng », đó thật là một cách cầu danh rất là chính đáng vậy.

H. T. B.

Việc Trung-hoa

Ngày 8 Juillet

Văn chưa có tòa nội các

Tôn-bảo-Kỳ và Lục-trung-Tường không chịu lập tòa nội-các, mà Đỗ-tích-Khuê vẫn quyền. Các đảng liên điện hỏi ý Ngô, Trương. Ngô, Trương cứ một mực chối là không can thiệp đến. Vì vậy phần nhiều người đã quyết định, hễ cứ để Đỗ quyền, chờ cho việc chiến tranh miền Tây-bắc xong, bấy giờ sẽ lập tòa nội-các mới.

Năm tỉnh Trường-giang với Quảng-đông

Tôn-truyền-Phương là tổng-tư-lệnh liên quân năm tỉnh ở Trường-giang, trước vẫn giao-hiếu với Quảng-đông, nay vì thấy quân Bắc-phạt Quảng-Tông đánh Giang-Tây, sợ có hại cho thế lực mình, nên đã bỏ nghĩa giao-hiếu mà ra tay đối địch.

Lại một cuộc liên minh nữa

Các quân đội Hồ-bắc, Tứ-xuyên Quí-châu, Quảng-tây, Quảng-đông, Hồ nam hiện ở Hồ-nam định họp lại tổ chức cuộc liên minh với nhau, cử Triệu-hằng-Dịch làm chức liên quân tổng-tư-lệnh. Như vậy thì hiện tình trung-ương nước Tàu lại thêm rắc-rối nữa.

(*Dịch báo Tàn*)

Nhân dịp hội 14 Juillet, nhà máy nghỉ không làm việc. Vậy số báo 2798 đến ngày thứ năm 15 Juillet 1926 mới ấn-hành.

Tự do diễn đàn

Cái chủ nghĩa « chán-đời »

Tháng trước kỳ-giả có đăng trên báo này một bài đề là: « Ta nên hiểu chữ buồn, chữ chán đời ra thế nào? » có ngài có ý trách kỳ-giả không biết tương giống yêu nói, buộc cho kỳ-giả cái lỗi lửa cháy đổ dầu thêm, đã biết buồn, chán đời là hại, mà còn phô bày với bà con là hay, là cao-thượng. Vậy nay tạm có mấy nhời bổ thêm vào để ngăn ngừa những điều rắc rối; những chuyện gà-lên (coq-à-l'âne) người nói gà mình hiểu lợn là) thì-bỉ nào cũng.

Trước hết hãy xin nhắc câu này: « Có cái buồn như nhuốc, hại nhiều lợi ít, có khi toàn hại, mà hại đến dân đến nước như chẳng vừa... mà cũng cái buồn cao-thượng của người hiền-triết, của kẻ tri-thức... »

Thế nào là buồn như nhuốc? — Chẳng nói ai cũng biết là cái buồn của những kẻ koi ra mặt ả, khi vào mây chan, đầu dầu còn xanh tuổi đầu còn trẻ mà tuyệt nhiên không có sốt sắng hăng hái, hình như gánh nặng kia trên lầm mà vai đã oải, có lẽ chỉ nay mai lăn ra mà chết mất; chẳng nói ai cũng biết là cái buồn của những kẻ chán đời (*cái chán đời đây là nói chung như ta thường nói vậy*), cho đời là ngắn, là khổ, tội gì làm cho nhọc xác sức người mà hưởng cho vô-ích của tạo-hóa; cũng có đã mất mối chán tay, tai miệng mà vẫn cầm điếu mũi lòa quệt quệt. Họ tự xưng là chán đời, kỳ-thực hết sức hèn vào đời, mới sống được!

Một người như thế xã-hội thiệt mất một phần, mười người, trăm nghìn người như thế xã-hội thiệt mất mười, trăm, nghìn phần, số người ấy càng nhiều nước càng suy... Nước nhà gặp vào buổi giao-thời, nếu cứ hễ tàn, nên mới cam thành, chính là lúc cần thiết-niên anh-tuấn mới có cơ thịnh, không ngờ thiếu-niên phần nhiều lại bị cuốn vào trong cái phong-trào chán đời ấy, thành ra làm chậm cho cuộc tiến-hóa sau này! Đáng lo thay! họ đáng khinh bỉ thay!

Sao họ đáng khinh bỉ? — Vì họ mắc phải cái bịnh chán đời thuộc về hình-thức. Văn-hào nước Pháp Melchior de Vogué có nói: « On a disserté à perte d'haleine sur le pessimisme. Les personnes qui digèrent bien et pensent peu l'ont déclaré répréhensible: c'est ce que pourraient dire de la fièvre, dans les pays malsains, les gens qui ne l'ont pas.. Seulement, il en faut distinguer deux variétés. L'une est le pessimisme matérialiste résigné, pourvu qu'il ait sa provende de plaisir quotidien, décidé à mépriser les hommes en tirant d'eux le meilleur parti possible pour ses jouissances. L'autre est le pessimisme douloureux, révolté, et celui-ci cache une espérance sous ses malédictions. Dernier terme de l'évolution nihiliste, il est, en même temps, le premier symptôme d'une résurrection morale On a dit de lui, avec raison, qu'il est l'instrument de tout progrès, car le monde n'est jamais transformé ni amélioré par ceux qu'il satisfait pleinement: — Người ta bàn về cái chủ nghĩa « chán đời » đã rất đông. Kẻ nào tiêu-hóa tốt và ít tư-tưởng nói chủ-nghĩa ấy xằng; họ nói thế chẳng khác gì những người ở nơi thấy-thổ độc, may không đau sài rét hãy thấy ai mắc phải bịnh ấy nhất thiết cho là không biết không theo phép vệ-sinh... Song le phải phân-biệt hai thứ « chán đời ».

Một thứ thuộc về hình-thức, hễ đã được cái sự khoái-lạc hằng ngày là thỏa, nhất định không người đời mà kỳ-thực hết sức lợi-dụng họ để mưu lợi cho mình... Còn cái chán đời kia là cái chán đời đau đớn, thống-thiết, tuy ngoài miệng có nguyền rủa người đời, cuộc đời, mà trong lòng vẫn nuôi một cái hi-vọng; cái chán đời này không lấy sự hiện-tại làm thỏa, lấy chính là cái hiện-trạng cho một cuộc tiến-hóa về tinh-thần sau này. Toật thế, nó chính là cái khí-tự cho mọi sự tiến-bộ, vì nếu cái thế-giới này ai cũng cho là đẹp, là hay thì còn mong gì những sự cải-cách tốt đẹp hơn?

Lời nói ý vị thay! Sao những người trí-thức nay buồn? Vì trong trí vẫn mơ màng một cõi đời tốt đẹp, khi tiếp-xúc với sự thực, thấy chán-cảnh với mình cảnh trái ngược nhau, cho nên nay mượn câu văn hay, tư-tưởng đẹp mà người ta ngẫm mà ngẫm nghĩ để tiêu sầu... Thế cũng chưa được phải trái.

Ta có thể cả quyết rằng vì họ là người học rộng nghĩ sâu, điều gì cũng biết đến gốc, thấy điều đời thường nhiều nơi điều hay, thấy chính-trị trong nước không có tư-cách khoan-dung, thấy giáo-dục trong nước không được phổ-thông, cho nên họ buồn, buồn không khoan tay, buồn mà hết sức hoạt-động, hoặc kích-thích đồng-bào cả bề vào những điều khiếm-khuyết ấy. Bọn trí-thức nước nhà có buồn như thế không? Tôi còn nhớ khi quan nguyên Toàn-quyền Đông-pháp Paul Doumer du-lịch nước Tàu có nói với quan Thủ-tướng Beaumont một câu: « Etrange peuple que celui qui, depuis quatre mille ans, n'a pas amélioré ses brouettes! — Giống nào cái dân-tộc mà đã sốn ngàn năm nay không bỏ cái xe cút-kít kia đi được! » Tuy là lời bình-phẩm nước Tàu cũng gọi là nói chẳng được, nghĩa là nói về Đông-pháp mình.

Sánh với các nước Âu-Mỹ thì không đâm, như nước Nhật-bản kia, cũng giống màu đỏ cũng giống da vàng, mãi đến năm 1854 mà trong nước còn những dâng nọ với phe kia kình-địch nhau — đảng Chochoun và đảng Sadzouman — (nước mình lúc ấy nước đã trị dân đã yên) hết sức thù-ngu không chịu giao-tiếp với Tây-phương tưởng rằng ngoài thành quách cũ kỹ kia không có sinh đồ được, kịp đến lúc đại thủy-quân và chiến hạm đo quan thủy-tướng Hoa-kỳ Perry tiến vào Kagoshima, khiến cho nước Nhật một phen kinh-khủng vô cùng... rồi đến năm 1868 hết sự cải-cách này đến sự cải cách khác... bây giờ chẳng thua gì các cường-quốc khác!

Lại ngẫm đến nước mình, nhờ về sự biến thiên trong lịch-sử, gặp được nước Pháp có cái sự lịch-sách rất khoan dung, chẳng bao giờ áp-chế ai, bao giờ cũng tận-tâm với cái nghĩa vụ « bảo hộ », bao giờ cũng nhờ ba tiếng tự-do, bình-đẳng, nghĩa-hiệp; mình đã gặp một bước may mắn như thế mà tựu hồ như không biết... Hay là không muốn biết?? Nào nghĩ hay phải học, điều hay phải tìm, mới khá được, có khá được rồi, thầy Pháp khi mới khai phóng cho chứ!..

Khốn thay, chán-cảnh có được như nhời nước ao đó đâu! Chỗ nào cũng thấy cái cảnh:

Một đoàn như nhạn phải cung,
Bơ-vơ non nước bời hồng gió mưa.

Người trí-thức ai trông đến cũng phải ngậm ngùi, cũng phải buồn, buồn thì phải nghĩ cách hoạng nàng tại, hầu tiến, chán cho tính « nhất » kia, cái tính không siêng năng hăng hái làm việc gì cả, buồn nên phải kích-thích đồng-bào mau mau thâu nhập lấy văn-minh thái-tây, xây-mình nước Pháp... mà nước Pháp cũng mong như vậy! Vậy thì cái chán đời này tức là cái chán đời « làm khi cụ cho mọi sự tiến-bộ sau này... » Nam văn-hào lên đã nói.

Trong bài tháng trước kỳ-giả cũng mong có những hạng người trí-thức biết *chán đời hằng hái* như thế « chán đời nên xa cách những sự hỉ-lỉ ở đời, chán đời nên phải giữ thân tử tế được trang-kiện, nên phải giữ tâm-bản như giấy *ương kim nạp*, vai chưa chắc đã vui, « *khổ chưa chắc đã khổ thật* » Ấy đó, xin ai trong khi phàn đoán đừng có hấp-tấp mà khốn to!

Minh-Nguyệt. Lê-tiến-Vũ

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Xin quí-báo làm ơn chỉ bảo cho việc sau này:

Cha tôi mất sớm, thân-mẫu tôi phân tái. Chẳng may người tự-tử và chán đích-tôn đều đoản mệnh cả. Nên chi tôi là thứ-tử sử phép được nhận phần hương-hỏa; chẳng hay tôi trót nghe thân-mẫu và tự-tộc thuận làm tờ cho riêng em tôi một nửa phần hương-hỏa mà chẳng cho các con gái biết cả. Vậy tôi có thể phế cái tờ ấy, mà không cho em tôi được dự phần hương-hỏa đó chăng?

LỜI ĐÁP. — Hương-hỏa không chia được, ông không có phép chia một nửa cho em ông. Vậy cái tờ của ông phế giữ việc phụng-sự tổ-tiên thì chỉ một mình ông được hưởng phần hương-hỏa ấy mà thôi, trừ ra khi nào ông có lỗi gì khiến cho gia-tộc truất cái chức-phận phụng sự của ông thì bấy giờ ông mới mất phần hương-hỏa.

Ph. b-L.

KỲ TÊN KHÔNG RÕ

Ban-quản xin cảm ngài mua báo khi có việc gì viết thư cho tòa báo-quán, thì cho biết cái tên in ở trên giấy gửi báo, hoặc là gửi cho báo-quán cái giấy quán-kỳ, để cho người làm sổ dễ kiểm. Xin các ngài thường hay kỳ tên vào bài, hoặc thêm quê, không thì cho được, thành ra nhiều khi không biết là ai mà trả lời. ●

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Do Vũ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiêu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Việc Thế-giới

(ĐIỆN TÍN)

Ngày 10 juillet 1926

Việc nước Pháp

Tòa nội-các tại nghị-viện

Trong các ông nghị-viên diễn-thuyết tại nghị viện, ch M. Bokanowski nói nay cần phải trả cho số chi-thu được quân bình, và hoàn dần lại các trái khoản. Ông có khuyên nhà nước phải thanh giảm các khoản chi tiêu, và chớ vay tiền ngoại quốc nữa ; ông nói các khoản thu nhập của số chi tiêu đã sửa đổi quyết một phần lớn các nỗi khó khăn của ngân khố; ông không ưng-ý quyền cho tòa nội-các, và tòa nội các có thi thế ra làm sao, thì nghị viện mới có thể tín-nhiệm được.

Đến buổi hội nghị ban đêm, M Blum lại trần-thuyết một lẽ bênh vực cái chương trình của đảng xã hội. Ông Tardieu phản kháng việc định vay tiền của Hoa-kỳ, ông nói cái chương trình của tòa nội-các kết cục thành ra phải tăng giấy bạc lên, và nói ông không ưng ý toàn quyền cho tòa nội-các.

Ông Caillaux có nói : Nay phải quyết định theo cái chương trình của đảng xã hội, hay cái chương trình của hội đồng giám định, vì ngoài hai cái phương-pháp ấy, không còn cái phương pháp nào đáng kể nữa. Sau ông Caillaux lại nói : tòa nội-các sẽ đệ cho nhà Pháp quốc ngân hàng được độc lập, và sẽ thi hành một cái chánh sách hết sức kiêm nước. Không tính toán xong các trái khoản Đồng minh, thì không sao hồi phục được giá tiền f.ans. Ông nói khi nào ông đi Londres trở về sẽ xin giải quyết ngay cái vấn-đề ấy, vì ngày nay cái tai tiếng phải nhờ đến tư bản ngoại quốc. Ông sẽ thi hành các phương-sách đối phó với bản luật một ngày làm việc tám giờ, và việc đem giữ tư bản ra ngoại quốc. Ông xin nghị viện ấy toàn quyền cho tòa nội các, nhưng sẽ đặt thuế mới thế nào cũng có trình để nghị-viện biết.

Tên nội-các xướng cái vấn đề tín-nhiệm, thì nghị viện bỏ 263 về đối với 247 về ưng một khoản tín-nhiệm của M. Astier nữa sau này : « Thảo-dân nghị-viên ghi mọi lời của tòa nội các trần thuyết, tỏ lòng tín nhiệm tòa nội-các để thu-thêm lại tín-lực, và tài-chánh của quốc-gia, và hồi phục lại cái giá tiền tệ, vậy ưng bàn bạc đến các vấn-đề trong chương-trình.

Khi bỏ về quyết về việc ấy, trong phe thiểu số có một phần lớn của đảng liên hiệp cộng hòa dân chủ, tất cả đảng cộng-sản và đảng xã-hội, một phần đảng xã hội cấp tiến, và một phần hữu-ái-đảng. Trong phe thắng số có một phần lớn của đảng xã-hội cấp tiến, đảng cộng-hòa xã-hội, hồ hết các chánh đoàn về trung-ương, và một phần về đảng liên hiệp cộng-hòa dân-chủ, và tất cả chánh-đoàn dân chủ.

Sau việc bỏ về tỏ lòng tín nhiệm ấy, tòa nội-các có đệ trình nghị viện bỏ về quyết một khoản như sau này :

« Tòa nội-các được phép soạn tại hội-đồng các quan thương thư một bản sắc-lệnh ấn-định mọi việc quan hệ về các vấn-đề nói ở trong một bản án-văn sau này nghị-viện sẽ ưng chuẩn. » Trong bản án-văn ấy có kê các phương-sách tô-thuế sẽ giao cho ban tài-chánh xét, đến ngày 29 juillet này, nghị-viện sẽ bàn về bản án-văn ấy.

Nước Pháp với nước Anh

Có lẽ chánh-phủ sẽ xin được nước Anh ưng một khoản bảo-hộ, mà nước Hoa kỳ không ưng. Khoản ấy nói nước trước có trả bổ-khoản, thì nước Pháp mới bị bó buộc trả nợ. Có lẽ nước Anh ưng lời nước Pháp xin, hoặc về một phần chia ba, hoặc về một nửa số tiền phải trả hàng năm Số tiền phải trả hàng năm là 12 500 000 livres sterling, Nếu bản giao-ước với nước Anh đã ấn-định xong thì sẽ đệ-trình nghị viện ưng chuẩn ngay. Trong khi ấy lại sẽ đàm-đích lại với nước Hoa kỳ.

Một cuộc ô-tô

Cuộc bay của hai anh em Arreshard bay được 4250 kilomètres trong 26 giờ, nghĩa là đồ đồng một giờ được 163 kilomètres 461 m. dùng máy phát-động *Renault* nay ở trường ô-tô Linas-Montléry đã có người dùng một cái xe 40 mã-lực hiệu Renault đi được nhanh hơn. Đi được 4167 kilomètres trong 24 giờ, nghĩa là đồ đồng mỗi giờ được 173 kilomètres 649.

Các báo đều khen ngợi hai cuộc thắng lợi ấy của kỹ nghệ Pháp.

Quốc vương Maroc tới nơi

Quốc-vương Moulay Youssef, và các quan đã tới Toulon.

Việc nước Bồ-đào-nha

Ở Bồ-đào-nha lại có việc cách-mệnh. Tướng Camona lại rắm quyền chính, và chủ-trương bỏ chiến-tranh.

Việc ở Maroc

Đã bắt đầu đánh dẹp để tảo trừ địch-quân ở Tazz.

Việc nước Nhật-bản

Có tin đích xác rằng Nhật-bản quyết nghị để-huề với liệt-cường về việc đặt lại cuộc hội-nghị quan thuế. Nước Nhật xin đứng với mọi hội-nghị, đã rằng Trung-hoa có xin mỗ ngay cũng mặc lòng, song nếu liệt quốc ưng thuận thì không kể. Quan thương-thư bộ ngoại-giao có công-bố rằng, nếu cuộc hội-nghị quan thuế có đặt lại, cái chánh-sách của nước Nhật cũng không thay đổi.

Quan thủ-tướng có cho đại biểu của đảng Kensoikai rằng tòa nội-các không có ý thay đổi chánh-sách, nghĩa là vẫn phản kháng việc cho các tỉnh mộ-thái để làm các việc công tác. Trong khi soạn sổ chi-thu năm 1927, sẽ tái-hành cái chánh sách ấy.

Việc ở Phi-luật-tân

Đại-tá Carmi Thompson, đặc phái của tổng-thống Coolidge đến Phi-luật-tân để điều-tra về việc kinh-tế, và việc chính-trị ở Phi-luật-tân đã tới ngày 9 juillet. Đại-tá sẽ lưu lại đấy 4 tháng. Đại-tá sẽ đệ tờ trình quan tổng-thống trước kỳ nghị-viện sau này. Tờ trình ấy sẽ có ảnh-hưởng lớn về cái chánh-sách tương-lai của Hoa-kỳ ở Phi-luật-tân và Thái-bình-dương.

Việc nước Ấn-độ

Ở Mogaung, thuộc về Diến-điện, lại lội đỏ-đói, mưa mùng, và trâu bò tổn hại rất nhiều.

Indopacifi

VIỆC HANOI

Nhân dịp hội 14 Juillet, nhà máy nghỉ không làm việc. Vậy số báo 2798 đến ngày thứ năm 15 Juillet 1926 mới ấn-hành.

Thời-tiết

7 giờ 39 độ
15 giờ 33 độ

Giá thóc, gạo :

Gạo hạng nhất, một tạ	10 $ 25
nhì,	9 85
ba,	9 15
Thóc hạng nhất,	5 55
Bắp ngô	4 60

Giá bạc. — Kể từ ngày 13 Juillet 1926, giá bạc ở kho Nhà-nước định là 21 f. 50

Giá giải quốc trái.

Ngày 6 Juillet 1926

3 %	hoàn dần	59 f. 75
3 ½ %	hoàn dần	»
4 %	vĩnh viễn 1917	41 f. 70
4 %	» 1918	41 f. 00
5 %	» 1920	581. 00
5 %	hoàn dần 1920	66 f. 50
4 %	1925	95 f. 05

Ngày 12 Juillet 1926

3 %	vĩnh viễn	45 f. 75
5 %	1915-1916	48 f. 35

Tin tàu. — Tàu *Tonkin* ngày mai thứ tư 14 juillet hồi 10 giờ sáng sẽ ở Hải-phòng khởi-hành đi Hong-kong. Các thư từ ở Hanoi mang xuống Hải-phòng tối hôm nay thứ ba 13 juillet, chuyển xe lửa 20 giờ 7 phút.

Ngày hội 14 Juillet — Nay đăng kỳ-sàng lại chương trình ngày hội tây như sau này cho tiện các nhà đi xem hội :

Thứ ba 13 juillet

18 giờ — Bắn 21 phát đại-bác ;

21 giờ — Nước đèn, hợp tại trước cửa tòa Đốc-lý qua các đường phố sau này :

Đường Dominé Amiral Courbet, (số đỏ lại ở cửa phố Thống sứ) phố France Maréchal Gallieni (số đỏ lại trước đình quan Thống-sứ cũ) Lasbarrède, Bobillot (số đỏ lại ở trước cửa nhà hát tây) phố Paul-Bert, hàng Trống, hàng Gai, hàng Đào, hàng Ngang, hàng Đường, hàng Gạo, hàng Giấy, và phố Maréchal Joffre ; — rước xe-hỏi : — chớp bóng giữa giới ở chỗ đất chợ hàng Da cũ.

Thứ tư 14 juillet

6 giờ Bắn 21 phát đại-bác ;

8 giờ — Leo cột mỡ, đánh đu, (ở hàng Than, Cửa-nam, chợ Hôm).

8 giờ 30 — Thi xe tay tử cột đồng-hồ đến sân vận động cũ (vòng về) Lần thứ nhất, giải : 5 — 4 3 — 2 đồng ; lần thứ hai, các người được giải lần thứ nhất không được dự nữa, giải : 4 3 — 2 — 1 đồng.

9 giờ — Thi xe đạp (cũng như đường thi xe tay), Lần thứ nhất, giải : 5 — 4 — 3 — 2 đồng ; lần thứ hai, các người được giải lần thứ nhất không được dự nữa, giải : 4 — 3 — 2 — 1 đồng.

15 giờ — Thi nguya trên đường đi Perreux, người vào xem không mất tiền.

16 giờ — Leo cầu cần ở hồ Hoàn-kiếm, trước sở lục lộ tòa Đốc-lý : — đá foot-ball ở miếng đất trong thành.

17 giờ — Thi ô-tô khéo tránh ở đường bỏ sòng, do hội *Automobile club* chủ trương.

Cuộc thi ô-tô ấy đại-để như sau này : chạy từ đường France cho đến cột đồng-hồ ở bờ sông. Xe ô-tô phải do người chủ-xe ở Hanoi cầm máy lấy, hoặc là một người nhà (vợ hay con). Các xe dự cuộc phân làm bốn hạng :

Hạng nhất bề ngang từ 1m35 trở xuống

— nhì — 1m35 đến 1m60
— ba — 1m60 đến 1m80
— tư — 1m80 trở lên.

Mỗ hạng thi có một cuộc thi cho đàn-ông và một cuộc thi cho đàn-bà.

Ở dọc đường thi xe chạy sẽ đặt ngăn-ngang những vật thường thấy ở ngoài đường xưa nay như là máy lăn đường, xe tưới đường, đống đá, gà, chó, lợn, xe tay, cảnh-sát, v. v. Cứ đi cho xe vướng 15l. Hễ ai đi được trong 10 phút đồng-hồ thì sẽ được 1.000 điểm. Hễ mất thêm một giây nào thì lại phải giảm đi một điểm và bớt được giây nào thì lại được thêm một điểm.

Hễ đụng đổ một quả *quille* trắng mỗi quả phải phạt 20 điểm, quả *quille* đỏ mỗ quả 100 điểm, đụng đổ hàng rào phải 30 điểm, đụng vào súc vật nuôi 50 điểm, giống áo thú 200 điểm, đụng người qua đường phải 500 điểm đụng vào nhà thì phải 1.000 điểm.

L'EXCENTRIQUE

« TÍNH KỲ CỤC »

Đại Hài-kịch 3 đoạn rất vui
DOUGLAS FAIRBANKS đóng trò

Chiếu tại rạp CINÉMA PALACE Hanoi, từ thứ tư 7 đến thứ ba 13 Juillet 1926

TRUNG-BẮC HỌC-HIỆU

Phố Nhà-thờ (Rue G. Lamblot) số 22. Máy nói số 150

Hiệu-trưởng : PHẠM-HUY-LỤC

Là trường Sơ-học kiêm-bị có đủ năm lớp như các trường Pháp-Việt nhà nước và có những lớp luyện-tập các nam nữ học-sinh thi vào trường Bảo-hộ và các trường nam và nữ sư-phạm.

Giấy xin học gửi đến Trung-Bắc Học-Hiệu.

Cuộc sổ số trẻ-con Tây-lai vô-thừa-nhận

Cuộc sổ số trẻ-con Tây-lai vô-thừa-nhận, đến ngày *thứ năm 15 Juillet* này, hồi 10 giờ rưỡi sẽ mở tại phòng Hội-đồng ở tòa Đốc-lý.

Quan chánh-hội,
H. TISSOT

5737

19 giờ — Lính khố-xanh hòa-nhạc ở vườn hoa Paul-Bert.

Từ 21 giờ đến 24 giờ. — Đốt đèn ở vườn hoa Paul-Bert và ở đền Ngọc-sơn. Phun nước chiếu đèn. — Thi đèn ở phố hàng Bông, hàng Gai, hàng Đào và hàng Ngang. Giải : 20 — 15 — 10 9 và 6 đồng.

Bệnh dịch tả. — Vẫn còn dữ dội Ngày hôm qua 7 người mắc : 3 người ở Lương-yên, một người ở Trung-liệt, một người ở phố hàng Mã - máy, một người ở phố hàng Giấy và một người ở phố nhà thương Khách.

Giấy bạc mới năm đồng. — Nhà Đông-dương Hối-lý ngân-hàng phát hành một thứ giấy bạc năm đồng mới, khác hẳn với những giấy bạc năm đồng hiện lưu-hành bấy giờ.

Thứ giấy bạc mới này bề dài là 180 li tây và bề ngang là 92 li tây, hơi bé hơn những giấy bạc kiểu cũ mỗi bề là một li rưỡi tây. Theo thì cái giấy bạc mới này chỉ giống với giấy bạc cũ có bóng hình đầu người mặt ông đế An-nam mà xưa nay công chúng đã nhận biết.

Thứ giấy dùng in giấy bạc mới này, thì hơi mỏng hơn và mầu trắng hơn thứ giấy bạc cũ. Giấy bạc này in nhiều mầu, mầu in tươi hơn nhưng hình thức nó đại để giống như giấy bạc một trăm quan của nhà Đại-pháp-Hối-lý ngân-hàng, hiện đương lưu hành ở bản Pháp bây giờ.

Ở mặt phải giấy bạc mới này chia dọc ra làm ba ô, hai ô ở hai đầu rộng bằng nhau, nước mỗi ô chiếm được hơn một phần chia ra cả chiều ngang cái giấy bạc, còn ô giữa đo độ hơn một phần chia ra chiều ngang ấy. Cái ô giữa toàn nền mầu vàng anh, và giải rất đi những lối triện kiểu Hi-lạp mầu vàng sẫm. Hai ô ở hai đầu thì nhiều mầu, phần nhiều là mầu sậm sịnh, hoa lý già, vàng kẻ ấn kệch và mầu đỏ mẫu gạch.

(Xem trang thứ ba, cột thứ hai).

BỆNH HÔI NÁCH NÊN TRỊ VỀ MÙA NÀY

Thuốc ấy bán tại hiệu QUẢNG-TẾ, số 29, phố Gia-ngư, Hà-nội.

Mỗi hộp giá..... 1 $ 00
Cả cước gửi đi..... 1.35

KHÔNG NGỜ HẠ ĐẾN THẾ

Vải chúc-bâu trắng giá từ 0 $ 15 đến 0 $ 20 một thước, cứ bán từng tấm 10 m một. Bán-hiệu bán giá hạ một cách lạ-lùng như thế là có ý để các qui-khách để tâm đến hiệu :

V. DEMANGE, Hanoi

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Canaux* ».

Thuốc cũng vàng, giấy gián lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm.

3029

AI LÀ NGƯỜI BẮC KỲ CŨNG CẦN PHẢI BIẾT !

Một quyển sách có 3 đạo nghị-định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ :

1° *Ngạch thuế thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*

2° *Việc khẩn đất ở miền trung-du và thượng-du Bắc-kỳ.*

3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*

Mỗi quyển . . . . 0 $ 15
Tiền cước thường . . 0 . 05
Tiền cước Recommandé thêm . . . . . 0 . 10

Thư và mandat gởi cho :
M. LÊ-NGUYÊN-ÚC
61-63, Rue du Coton
HANOI

5701

Tại hiệu BÀO CHẾ MONTÈS có bán :

CHLORATE DE POTASSE dùng làm pháo.

L'ALUN de CHROME dùng để thuộc da.

ACIDE FLUORHYDRIQUE dùng để đúc thủy tinh.

CARBONATE D'AMMONIAQUE et VANILLINE dùng cho các hàng bánh cà kẹo.

3001

Số 17

BẮC-TỐNG

Dương-gia-tướng

NGUYỄN-BỬU-MỤC dịch thuật

Hồi trên, *Tống Thái-tôn* ngự-giá tới nơi, cho quan văn-võ triều-thần cùng phò-phục để nghênh-tiếp ngự giá, ai nấy đều theo thứ-tự mũ áo đứng sắp hàng cả hai bên. Bấy giờ âm-nhạc rầm-rĩ, lại có nổi hỏa pháo mấy tiếng vang lên.

Tống Thái-tôn truyền gọi *Bát-vương*, *Hồ-diên-tán* và *Hứa-hoài-ân* hai người cùng vào trong quân mà bảo rằng :

— Ta muốn thử tài các ngươi để khiến cho quân-sĩ tin phục, vậy các ngươi hãy dụng tâm cùng nhau đấu-võ mà cho ta hai lần nhé.

Bọn *Bát vương* đều xin vâng mệnh. *Tống Thái-tôn* bèn một cái roi cho *Hồ diên-tán*, một nọ ngựa cho *Hứa-hoài ân* và ban cho đồ cung tên cho *Bát-vương*.

Ba người cùng nhau sụp lạy lui ra. Bấy giờ *Bát-vương* đi thẳng ra nơi giáo-trường, cưỡi ngựa buông cương, giục-sách phóng chạy.

Hứa-hoài-ân mặc giáo thúc ngựa đuổi theo mà quát to lên rằng :

— *Tiêu-tán-vương* chớ chạy !

Bát-vương phóng ngựa chạy vòng qua chỗ trướng-đài, rồi giương cung mắc tên, quay lại nhằm bắn cho *Hứa-hoài ân* một phát. *Hứa-hoài-ân* nhanh mắt gạt được mũi tên, lại vác giáo đuổi theo.

Bát vương bắn thêm một phát nữa thì mũi tên lại bị *Hứa-hoài ân* gạt bay đi được. Quân sĩ thấy vậy, đều lấy làm kinh-hãi.

Hồ-diên-tán thấy *Hứa-hoài-ân* khi thế hăng-hái, đuổi gần tới nơi, thì thi nhảy ngựa sổ roi, trông khác nào như *Uất-trì kính-đức* thuở trước phục-sinh vậy.

Hồ-diên-tán theo sau mà quát to lên rằng :

— *Bó diên-tán* đã đến đó cứu-giáp đây !

Hứa-hoài-ân thấy *Hồ diên-tán* đuổi theo, muốn phá cái tài võ-nghệ của mình, định bắt *Hồ diên-tán* đem dâng nộp, mới quay ngựa lại đi cùng *Hồ-diên-tán* giao-chiến hai mươi hợp mà chưa phân thắng bại.

Hồ diên-tán nghĩ thầm : Ta bắt bắn ở đây, không tỏ được cái uy-phong của ta, chi bằng ta dụ đến trước ngự giá, rồi sẽ tùy cơ mà liệu. *Hồ diên-tán* nghĩ vậy, bèn giả cách thua, vòng quanh giáo trường mà chạy.

Hứa-hoài-ân nói :

— Ta không bắt được thằng giặc kia thì sao cho tỏ cái tài hùng-vũ.

Nói xong, thúc tài thúc ngựa đuổi theo. Khi đuổi gần đến trước ngự-giá, *Hồ-diên tán* quay lại, giơ ngọn roi lên, đánh cho *Hứa-hoài-ân* một cái ngã ngửa.

Bọn *Phan nhân mỹ* thấy vậy, ai nấy đều run sợ, tái cả sắc mặt. Bấy giờ *Bát vương* cũng quay ngựa trở lại, *Tống Thái tôn* bằng lòng mà bảo rằng :

— *Hồ diên-tán* thật đáng gọi chân *trướng-quả*, không uổng là một người tri-ngộ của đức tiên-đế thảo xưa vậy !

Tống Thái-tôn truyền ban cho *Hồ-diên-tán* trăm lạng hoàng-kim và một chiếc tiễn-mã, lại cho đứng ở chân *Thiên-quân*.

Hồ diên-tán lạy tạ lui ra. Ngự-giá hoàn cung, các quan triều-thần cũng đều giải-tán.

Ngày mồng mười tháng hai, niên-hiệu *Thái-bình hưng quốc* năm đầu, *Tống Thái tôn* ra ngự triều xong, truyền sắp xa giá để đi hành-hương ở nơi gia-miếu. Các quan triều-thần theo lệ thường ai nấy đều có lập khải-sớ-bái để phòng khi ngự-giá đi tới, vị nấu ai không có thì tâu là phạm cái tội sung-lan ngự-giá vậy.

Bỗng có người dân hầu *Hồ-diên-tán* rằng :

— Ngày nay ngự-giá đi hành-hương, các quan triều-thần đều có lập khải-sớ-bái, sao trướng-quân lại không theo lệ ?

Hồ-diên-tán vừa đội mũ mặc áo ra đến thì đã gặp ngự-giá tới nơi. Bấy giờ *Phan nhân-mỹ* đi ở ngự-liễn, liền phán hỏi rằng :

— Kẻ nào mà lại dám sung-lan ngự giá như thế kia ?

Quân-sĩ báo rằng :

— Quan *trướng-quân* mới về đầu là *Hồ diên tán* đó !

Phan-nhân mỹ hầm hầm nổi giận mà rằng :

— Các quan triều-thần đều phải lập khải-sớ-bái, có sao hắn lại dám cố ý trái-lệ.

Nói xong, tức thì truyền cho quân đao-thủ giải ra pháp-trường để hành-hình. Quân đao-thủ vâng lệnh, bắt trói *Hồ-diên-tán* giải ra pháp-trường. Các quan văn võ đều nín lặng không ai dám can ngăn.

Khi *Tống Thái tôn* ngự giá đi hành hương trở về *Bát-vương* đi qua pháp-trường, trông thấy có một toán quân đao-thủ đang xám xít giết một người phạm tội tới nơi, để sắp nêu lên làm hành-hình.

Bát-vương hỏi rằng :

— Hôm nay được ngày tốt, ngự-giá vừa đi hành hương, tớ sao lại có hành hình ?

Quân-sĩ hầm rằng :

— Kẻ mà sáng hôm nay ngự giá đi qua, quan *trướng-quân* mới về đầu là *Hồ diên-tán* chưa hiểu lệ bất-tị, thành ra phạm cái tội sung lan ngự-giá. Bây giờ *Hồ-diên tán* trướng-quân phải đem ra hành-hình đó.

Bát-vương nghe nói, giật mình kinh ngạc mà rằng :

— Chết nỗi ! Suýt nữa ta không tới đây thì hại mất một tay đống-lương của nước-nhà !

Bát-vương liền tận nơi, sai người cởi trói cho *Hồ-diên tán*, rồi đem về phủ, bèn hỏi đầu đuôi việc *Hồ-diên-tán* trướng-quân sung-lan ngự giá những thế nào.

Hồ diên-tán khóc mà nói rằng :

— Chúng tôi ở nơi sơn-trại mới về, chưa hiểu quốc-lệ, gặp khi ngự-giá đi qua, tôi chưa kịp lập khải-sớ-bái, thành ra bị tội xử tử. May nhờ có điện-hạ đến cứu, chứ nếu không thì khó lòng bảo-toàn được tính-mạng vậy.

Bát-vương nghe nói, có ý tức-giận, nghĩ thầm : chưa kịp lập khải-sớ-bái, đã thăng đang xám xít giết một người phạm tội tới nơi, để sắp nêu lên làm hành-hình.

Bát-vương hỏi rằng :

— Hôm nay được ngày tốt, ngự-giá vừa đi hành hương, tớ sao lại có hành hình ?

Quân-sĩ hầm rằng :

— Kẻ mà sáng hôm nay ngự giá đi qua, quan *trướng-quân* mới về đầu là *Hồ diên-tán* chưa hiểu lệ bất-tị, thành ra phạm cái tội sung lan ngự-giá. Bây giờ *Hồ-diên tán* trướng-quân phải đem ra hành-hình đó.

Bát-vương nghe nói, giật mình kinh ngạc mà rằng :

— Chết nỗi ! Suýt nữa ta không tới đây thì hại mất một tay đống-lương của nước-nhà !

Bát-vương liền tận nơi, sai người cởi trói cho *Hồ-diên tán*, rồi đem về phủ, bèn hỏi đầu đuôi việc *Hồ-diên-tán* trướng-quân sung-lan ngự giá những thế nào.

Hồ diên-tán khóc mà nói rằng :

— Chúng tôi ở nơi sơn-trại mới về, chưa hiểu quốc-lệ, gặp khi ngự-giá đi qua, tôi chưa kịp lập khải-sớ-bái, thành ra bị tội xử tử. May nhờ có điện-hạ đến cứu, chứ nếu không thì khó lòng bảo-toàn được tính-mạng vậy.

Bát-vương nghe nói, có ý tức-giận, nghĩ thầm : chưa kịp lập khải-sớ-bái, đã thăng đang xám xít giết một người phạm tội tới nơi, để sắp nêu lên làm hành-hình. Bèn hỏi rằng :

Bát-vương lưu *Hồ-diên-tán* ở trong phủ, rồi đi thẳng vào triều, đem việc ấy tâu rõ đầu đuôi để *Tống Thái-tôn* hỏi.

Tống Thái-tôn nói :

— Nào ta có biết đâu, để ta phải giáng chỉ xá tội cho *Hồ-diên-tán*.

Bát-vương nói :

— Bệ-hạ ở trong cung-cấm tôn-nghiêm, dẫu ai có sự can-khuể, cũng khó lòng mà kêu thấu cho được. Dám xin bệ-hạ ban tờ chiếu ưu-đãi cho *Hồ diên tán*, để khiến *Hồ-diên-tán* được yên lòng.

Tống Thái-tôn nghe lời, ngay ngày hôm ấy ban tờ chiếu ưu đãi, bèn *Bát-vương* đem về trao cho *Hồ-diên-tán*.

HỒI THỨ VII

Lại nói chuyện *Bát-vương* lĩnh đạo thánh-chỉ đem về trong phủ, trao cho *Hồ-diên-tán* mà bảo rằng :

— Nay tôi đã tâu với thánh-thượng, xin được một đạo thánh-chỉ cho trướng-quân, trướng-quân có yên lòng mà tuân-thủ pháp-luật, tự khắc không lo-ngại chi vậy.

Hồ-diên-tán lạy tạ lui về. Không ngờ người ta *Mã-thị* khi nghe tin chồng bị xử tử thì sự phải đến-lụy, với vàng cùng mấy tên người nhà thẳng đường đi gấp, lên trên về nơi sơn-trại. (Còn nữa)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

ĐỒNG-HỒ
ĐEO TAY
HỌC VÀNG
Máy mỏ-neo,
15 chân-kính
Một cỗ kim
có chất điệ-quang
BẢO-HÀNH 20 NĂM
Giá..... 11 $ 50
BÁN TẠI HIỆU :
A. PERROUD (Nhà xanh)
39, Phố Paul Bert, — HANOI
3011

Cải-lương Hí-viện
RẠP HÁT MỚI
42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Xin nói trước để các quí-khách biết rằng, bản hội đang luyện tập ban hát để diễn tấn BÍ-KỊCH hát chèo cải-lương « LÒNG NÀY AI TỎ », vấn kích này có những thể cách khác thường như sau này: 1o Bí kịch có một cảnh, ra trò tại bờ-hồ Hoàn-kiếm
2o Sự tích trong một đêm.
3o Ra trò liên tiếp không bỏ không sân-khấu lần nào
4o Đủ các giọng hát thảm trong điệu hát chèo 5o Các vai trò thì tả điệu bộ thảm sầu, nết-nợ nghì hoặc, mà về phần các quí khách ngồi xem lắm lúc không thể nhịn cười được
Hôm nào diễn sẽ có cáo bạch mời các ngài đến xem.

Tối thứ ba 13 Juillet
Thu cả tiền
HỮU TÀI, HỮU TẬT
Sự-tích một thầy đồ gàn, gàn hay chữ không phải gàn dở, gàn chữ không phải gàn dại, gàn mà biết lấy vợ đẹp con nhà giàu, gàn như thế ai chẳng muốn gàn.

Tối thứ tư 14 Juillet
Thu cả tiền
TAM MỸ KỲ DUYÊN
Sự-tích rất lý thú, vui trò đẹp lớp từ đầu đến cuối, nhất là chỗ mấy anh chàng sợ vợ rủ nhau lập hội, không ngờ lại gặp phải ông chánh-hội cả gan quá, nhiệt-thành việc hội đến nỗi chết ngất đi. Vui trò đẹp cảnh mà lại có nhiều mũ mũng đẹp đem phô trương để hiến các quí-khách cuộc vui đặc-biệt.

Những tối thứ hai 12, thứ năm 15 và thứ sáu 16 Juillet bản-viện cho bạn hát «TÂN-LẬP-BAN» thuê để diễn tuồng cải-lương Nam-kỳ.

NHÂN DỊP BẠC CAO
Không dám cạnh tranh với hàng bằng

Kiều tôi vừa mới nhận được ở bên Tây gửi sang những món hàng sau này: *Giấy gai tập để khâu bao, cũng là các thứ Bao gạo Học Xanh, học Tím, bao cỏ, bao mới. Đều có cả. Hiệu tôi lại có bán các thứ: Nước Hoa, Sáp Thơm và Bút Máy hiệu « EDAC ».* Nhân dịp giá tiền bạc tây cao, cho nên tôi mua được những thứ hàng trên này rẻ lắm. Số giá bây giờ với mấy tháng trước, thì mỗi đồng bạc ba tới 8 $ 25. vậy hỏi giá được bao nhiêu tôi xin hiến các quí-khách biết cả. Quí-khách chiếu-cố đến mua hàng ở bức hiệu tôi biết cho là sự thực, nhưng sin mua ngay, kẻo cái dịp này chính là cái buổi mà những món hàng trên này bán được rẻ lắm. Kính cáo.
ĐỨC LONG, 90, Rue des Pavillons Noirs
3041 tức 90, Phố Hàng MÃ-MÂY, Hanoi

Mấy điều khuyến về cách đề-phòng bệnh đau mắt

Quan Bác-Sỹ CASAUX, hiện bây giờ làm giám-đốc Nhà thương chữa mắt ở Hanoi, khi có đại hội-đồng bàn về các chứng bệnh xứ nóng tại Saigon năm 1913, đã nói rằng xứ Đông-dương là một xứ nhiều người lòa thứ nhất.

Quan Bác-Sỹ ấy lại nói rằng phần nhiều những mục-tật ấy cũng chỉ tại các chứng đau mắt thường mà sinh ra, nếu sớm biết chữa thì không đến nỗi nào.

Mà bệnh đau mắt lại là một bệnh người Annam mắc phải không biết bao nhiêu mà kể.

Vì thế cho nên phải tìm phương ngăn-ngừa bệnh ấy, và khi mới đỏ mắt, có nhử mắt, đã phải chữa ngay; phải có một thứ thuốc đau mắt rất kiến hiệu là vì lẽ ấy.

Bản-hiệu đã đến tận quan đành sự, mới nói đến trên kia xin một cái đơn để chế ra một vị thuốc đã rẻ tiền mà lại kiến hiệu mà ra bán mắt không đau. Thuốc chế theo đơn ấy chính là thuốc
COLLYRE JAUNE
selon formule du Docteur CASAUX
Hiệu bào chế CHASSAGNE
Lafon và Lacaze
ủy bằng bào-chế đệ nhất hạng tại Đại-học-đường Paris, tối-nghiệp
30, Rue Paul-Bert Hanoi

Ở giữa bên trái có cái khuôn bằng đồng hơi thon thon, soi lên thấy cái hình bóng đầu người đã nói trên này.

Ở bên phải cũng có cái khuôn đồng vẽ đủ lên cái khung, ở trong khuôn vẽ hình bà thần-nữ Cérès, khoác áo mũi xanh trên vai, nhưng chỉ nom thấy đầu và nửa thân trên mà thôi.

Những số và những chữ thuộc về tập riêng của mỗi tờ giấy bạc thì viết vào những khoảng trắng hai đầu trên ở trên và ở dưới những cái khuôn bà đọc vừa nói.

Ở chính trên khoảng giữa có in chữ đen xám « Banque de l'Indochine » vào giữa hai dòng kẻ ngang mầu gạch. Ở dưới có đề chữ mài đen xám « Cinq piastres payables au porteur » viết làm hai dòng mà dòng trên thì nét chữ đậm hơn, dưới có số riêng của giấy bạc, số ấy mới sinh ra mà quan-hộ lấm; sau nữa ở phần dưới, trong một cái vòng mầu vàng viền đỏ mầu gạch, có chữ số 5 bằng mài quan lục sẫm.

Giấy bạc mới này chỉ có hai chữ ký của ông Cạo-trưởng (Directeur) và ông quản-trị (Administrateur), không có đề giá vào trong chỉ cho phép phát hành hay là ngày tháng và chỗ phát-hành giấy bạc ấy.

Ở mặt trái cũng mài vàng sen như mặt phải, nhưng mặt này có vẽ hình nhạt. Ở bên trái có cái khuôn cân đối đứng thẳng trong có viết mấy chữ « Đông dương Hối Lý-Ngân-Hàng » và « Ngân ngữ nguyên kiểu tự giao ngân » bằng chữ nhỏ. Sang bên phải có hình một con công đậu trên cây, toàn vẽ theo lối bản-xứ. Sang bên phải một ít nữa ở trong một cái khuôn cân đối đứng thẳng nữa, có viết mấy năm đề bằng chữ nho và bằng chữ Cao-miên.

Sau hết ở đàng sau bên phải dưới cái khuôn bà đọc, có hình đầu người bóng, có chép khoản 139 luật hình bằng chữ pháp vào trong một cái khuôn ngang hình cuốn thư, trong lại vẽ hình một đồng giấy cũ nửa mở nửa gấp. Ở trên giấy giải rác vẽ những con bướm bướm các mài và nhiều mầu sắc; lại đề mặt phải đồng vẽ nhiều mài như bên trái.

Hội-đồng cấp bạc bổng. Như lời bản báo đã đăng trong số sáng hôm nay, hồi 8 giờ, hội-đồng đề việc cấp bạc bổng đã họp tại phủ Thống-sứ, do quan Công-sứ Poulle Oster tinh Sơn-tây chủ-tọa.

Tòa án Trừng-trị. — Chiều hôm qua, tòa án Trừng-trị có xử những việc sau này nữa:

Việc làng Bác-cầu chống cự với quan trên. — Việc dân làng Bác-cầu (tuộc phủ Từ-sơn, tỉnh Bắc-ninh) chống cự với quan trên hồi 6 tháng 4 tây vừa rồi là việc đã đăng nhiều lần trên báo thì nay tòa xét xong, phạt Đào-văn-Thái chánh hương hội) 2 năm tù, Ng-văn-Nhẫn (ký mục) 18 tháng tù, Hoàng-văn-Hà, Lê-văn Mậu, Hoàng-văn-Tín, Ng-văn-Lương (đều là ký-mục cả) mỗi tên 15 tháng tù, Hoàng-v-Hè, Đào-văn-Gia, Ng-v-Nhân, Ng-văn-Tiếu, Ng-v-Thuận, Hoàng-văn-Nga, Ng-v Sốp, Hoàng-v-Thâu, Đào-v-Cư, và Ng-văn-Đợp (đều là tuần phu và dân đinh) mỗi tên 1 năm tù.

Việc ăn cắp bạc ở tòa Đốc lý. — Việc này trong báo cũng đã đăng rõ từ trước. Nguyên một hôm M. Brillard là chủ sự ở tòa Đốc-lý có giao bạc cho Ng-văn-Trào (là tây phái) cùng giấy má để đem nộp ở Kho-bạc, một chốc thấy Ng-v-Trào chạy về nói với chủ đi đường về ý bị kẻ cắp mất 300 đồng. Sau sở mật thám nghi tình, bắt Ng-v-Trào xét hỏi thì thú nhận là trót lấy số tiền ấy cho mấy viện thư-ký và một người bạn đồng sự vay. Tòa phạt Ng-v-Trào 5 tháng tù 25 quan và bắt phải bồi 300 đồng cho nhà nước những viên thư-ký và bạn đồng sự đều bị tha vì chứa tiền ăn cắp ấy thì được tha cả, vì xét không đủ chứng cớ.

Phường cướp giật. — Chiều thứ bảy vừa rồi, một người Ấn-độ tên là Chouk Davandes, buôn bán ở phố hàng Đào, số nhà 41, cắp cái cặp đi thu tiền hàng, trong cặp có 1.000 đồng bạc và cái đơn hàng đi thu 10.000 đồng nữa. Khi đi tới góc phố hàng Gạo, thì sực có mấy đứa xỏ ra đánh tát bụi, cướp giật lấy cái cặp tiền. Nhưng người ấy cũng khỏe, hết sức chống cự lại và kêu lên, hàng phố đổ lại cứu thì mấy đứa hung thủ ấy biết chừng cướp giật không trôi, liền ù té chạy trốn thoát cả.

Hiện nay đương truy-nã cho ra những phường cướp giật ấy.

Mất vợ — M. Vũ-văn-Ân, nhà số 36, phố Richaud, có đơn thưa một người đàn-bà ở Hongay, không biết tên tuổi là gì, đã vợ mình đi đâu mất, tự ngày 19 juillet vừa rồi, mà vẫn cố sức đi tìm, mà không thấy tăm hơi chi cả.

Xe đẹp dụng xe tay. — Hồi quá 5 giờ chiều 9 juillet vừa rồi, một cái xe đạp do M. Long làm sở Bưu điện 21 đến phố hàng Gạo, thì đụng phải cái xe tay số P. P 511 do người phu xe tên là Miệu kéo.

May không việc gì đến người, chỉ hư-hỏng xe mà thôi.

Cái chết thảm-thiết. — Hồi 6 giờ chiều ngày 11 juillet vừa rồi, người ta thấy một người đàn-ông, tên là Chu-văn-Trương, 44 tuổi; quán làng An-lạc, tỉnh Hà-nam, đem xác đến cho tên là Chu-văn-Nghị, 7 tuổi, vào Cầm trình rằng, hai bố con đương đi đường thì thình-lình đứa con chết.

Xét trong mình đứa bé không có thương tích gì, vậy đã đưa vào nhà xác.

Công-tử mười ba xu! — Vào hồi 12 giờ đêm hôm qua ở mé trên chợ Hôm, có một tí xuân xanh cường ngoại đôi mươi tuổi, không may ở đi đâu, mà chẳng chịu ngồi xe, song vì tài nhẹ không có tiền gì mà xe, nên đến đó bị người cai xe đỗ phạm xuống đòi lột bộ quần của ả để tuồi tiền. Ấy mới khổ, ấy mới rầy cho ả chớ. May gặp đương cơn nguy cấp ấy ả gặp ngay được cứu tinh, là có một chàng đi xe qua, bỏ ra đến mười, tiền trả cho ả 13 x. xe, rồi lại mời ả lên xe cứu mang nữa.

Đâu có một công-tử nào đó gặp ả này, rủ lên xe đi tứ tung hãy lòng lên xe cũng ngồi, khi xe chạy đến đàng sau nhà đèn xảo, công-tử này vẫn rông tới, định lên người qua xe, bảo cho mượn hai nhảo và để ả ngoài đề bắn vào nhà người quen ở trong đầu xảo, xong rồi thì ra. Ngờ vì phu xe không cho vay, thì là công-tử vào trong Đấu-xảo rồi tìm đường lẩn thoát thành hẳn ả chờ mãi không thấy tăm hơi, người phu xe cho mãi sốt ruột cứ kêu xe đi, khi xuống đến đó bảo ả phải trả 13 x. xe, nếu không thì lột áo.

Tỉ ra công-tử trước, công-tử sau, chỉ giam hoa 13 xu mà phỏng tay trên của nhàn dược. Công-tử trước trốn rồi, còn công-tử sau là gì đó nhỉ? Vậy ta có thể tặng chàng cái huy hiệu là *công tử 13 xu.*

X. lai cảo.

Cái trộm 700 đồng. — Theo lệnh quan Bố-chính, số một-thám đã cho xét về cái trộm 700 đồng, Vạn-lợi lấy của Mme Nguyễn-thị-Bát.

Cái nạn ô tô ở cầu sông Cái. — Theo lệnh quan Biện-lý, đã có xét về cái nạn ô tô xảy ra ở cầu sông Cái mà nhiều người Nam và người Khách bị t..ương.

Cùng nhà ăn cắp cùn nhau. — Nguyễn-thị-Yông, 27 tuổi, vô nghề nghiệp, ở Liên-mỹ (hộ tuất), can việc ăn cắp một số tiền là 90 đồng của người tên là Hội cũng ở nhà ấy, nên đã phải bắt giam xét.

Phu xe bắt lương. — Nguyễn-văn Vân phu xe ở số 9, phố Lò-các, can việc ăn cắp một cái bàn đựng 55 đồng bạc của Lê-văn-Cẩn, số 17 phố Duvigneau.

Viện-văn-Đức, phu xe ở Thanh-giám, làm của Nguyễn-thị-Sen là cũng tờ giải ra cầu một cái ông với bạc đáng giá 1 đồng 7 hào.

Cố phải điên không. — Nguyễn-bá-Khâm, quán làng Đáp-cầu, phủ Thường-tín (Bắc-ninh) thấy đi lang thang ở ngoài đường, như bị bệnh điên tới đi cho vào nhà thương.

Xe đạp của ai. — Có một người đi xe đạp đến phố hàng Quạt thấy một ông cảnh-sát tây thì bỏ xe đạp rồi chạy mất.

AI CÓ AUTO XIN NHỜ:

Hiệu THỊNH-XUÂN-NGHĨA, 7, Rue du Chanvre, Hanoi, bán: các kiểu kính (Pare-brise d'auto), cái điện, cái tay, ruột gà, bằng gạo, có Algérie để làm đệm auto, chai đựng nước nóng và nước đá để đi đường.
Xin viết thơ lấy giá. 3060

Tin sau cùng.

Việc tài-chính nước Pháp

Hàn tài-chính của thủ-đô nghị-viện đã triệu tập đến ngày mai họp để nghe trần thuyết các bản dự án tài chính của ông Caillaux. Ông Caillaux ở Londres, ngày thứ năm mới về.

Ông Churchill hội tại nghị-viện nước Anh, có mời ông Caillaux hãy lưu lại không về vội.

Cuộc thi xe đạp ở nước Pháp

Về đoạn Perpignan - Toulouse, Frantz được nhất, nhưng lòng cục thì Buysse đứng đầu.

Một cuộc thi xe đạp ở Nam kỳ

Trong cuộc thi xe đạp từ Mỹ-tho đến Saigon Lương nhất, Mawan thứ nhì.

(Indopacifi)

VIỆC BẮC-KỲ

MONCAY

Đêm lắm không có, trộm cướp như rươi. — Ở phố tu ai là không ta thán về đêm lắm hiểm hoi; tối đến chỉ ở nhà dưới kẻ đi ngủ các quan là có vài ngọn đèn là mờ như đom đóm còn ở các chỗ nếu không có ánh sáng ở đèn các nhà ra thì đêm tối như mực. Ở chỗ có tiệm chè mà các khách trà đợi lấy lon sang tiền là ở đông quá nếu không đề đèn sáng thì rất nguy hiểm trộm cướp. đêm chậm nhau, sẽ đem cờ bạc, các khách trà tự-do quá vì các chủ hay ở đó đi, có làm bộ thì vài bước đã tách về Tàu, ai còn tray tìm được nữa. đêm kẻ đông đến họ làm bậy dễ lắm. Vậy người viết bài này mong rằng, quan trên cho thêm đèn các phố, nhất là những phố sau đã những tối khuya nọ nay đi ra phố một tí cũng không sợ. Khỏi những phải cho đèn mà người làm đèn phải kén chọn cẩn thận vì nghe đâu lão phu làm đèn ở phố này ba đêm đầu đi bán cho hàng xóm mà đêm đến hắn chỉ đợi đến chín mười giờ là tắt đèn, đêm nào cũng thì không đặt, xem thế thì việc đèn lồng ở phố cần thế quá. Bảo rằng nhà nước không đã tiền cũng có lẽ, nhưng mấy nghìn dân khách trà ngủ ở bên ta, họ mỗi có bạc tứ tung, cứ bắt họ một tháng đem về tàu một người bỏ một hào, là đã cho phố xá được yên ổn sáng sủa hơn lắm.

C. lai cảo

VIỆC TRUNG-KỲ

QUẢNG-BÌNH

Vớt được cá ông. — Cá ông là một giống cá, mình đen lắng, mắt giống như mắt người, trên đầu có một cái lỗ để vọt nước, đuôi thời nằm ngang, khác các loài cá khác, xưa nay con nhà họ-hàn coi giống cá nầy như là một linh vật, khi vớt được lên rồi, cũng trồng nam, cũng khâm liệm, cũng tang ma, cũng cất đám, không khác gì người vậy.

Ngày hai mươi chín tháng năm tây, tên Bàu người làng Hà thôn ra biển đánh cá, vớt được một vị cá ấy, hình dị hợp hai thước một tấc, bề chu-vi vừa được một thước; sức như lời nó và mấy người ra đánh cá nói thời trong khi chúng đương cần làm nghề, bỗng thấy đường xa vọt lên một vọt nước cao ngất trời, chúng hiểu ngay là có cá ông, ai lo lắt thấy bài vị cá ông bình bằng hai chiếc thuyền nan ta kề đầu lại với nhau để vị cá đã rụi đó lội từng đến thuyền rồi đưa lên.

Ký giả không được mục kích sự vớt ở ngoài biển đó, chưa rõ lời chúng nói có thật chăng, nhưng cứ như sử ta có chép rằng: « sanh ư Nam-hải thì hình ở trời và lại giống cá nầy xưa nay vẫn nghe hoặc khi 48 gio vào bờ, hoặc khi đau người vào bến, thờ chưa từng thấy thiệt hại ai như là cá xã cá mập kia, nên con nhà họ bàn ra kiêng-trọng, sùng bái, tưởng cũng không đến nỗi quá lạm vậy.

H. S. lai cảo

Một trận mưa tuyết-vũ. — Bắt đầu từ tháng ba ta đến nay, trời nắng chang chang, làm cho kẻ chợ người quê đều đã, cũng kêu ca vì nỗi đại-hạn; ngày hôm hai mươi chín tháng năm ta, được một trận mưa rất thỏa thích, chẳng những là con ta được ngon giấc, mà lúa này chính là lúc bắt đầu vỗi lên thì càng nắm, nên nhà nông gieo ta được lắp kỳ hạ giá, khỏi lo nỗi đỏ ra khô ruộng nhỉ; thật là một trận mưa quí-báu vô cùng.

TÔ-HỒNG-ANH
HIỆU MAY QUAN ÁO TÂY
Có đủ các hàng đôi, vai trăng, vải fil, alpaga, laine, gabardine may quần áo mùa hè, các thứ vải may chemise rất đẹp.
ĐƯỜNG FRANCIS GARNIER, số 1 (TRÔNG RA HỒ HOÀN-KIẾM)

Từ khi bản-hiệu khai trương đến giờ, được các quí-khách tin-dùng nhiều lắm. Cái thịnh-tình ấy bản-hiệu rất lấy làm cảm tạ các ngài và xin đoan rằng hàng càng đắt thì bản-hiệu lại càng cố gắng sao cho được vừa lòng các ngài.
3060

AI CÓ!
DẦU RỪA (Huile de coco).
RỰA THÔNG (Résine de Pin).
MỠ BÒ (Graisse de bœuf).
Muốn bán được giá cao thì cứ viết thư hay đến:
Hiệu ĐẮC-BẰNG
79, Phố hàng Bồ, Hanoi
Có bao nhiêu cũng mua, giá tiền ngay.

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Tối thứ ba 13 Juillet 1926
VI CHỒNG NÊN
PHẢI LẤY CHỒNG
Thấy tình thấy cảnh mà thương,
Trách thân mà phải chia đường bắc nam.
Đưa ai áo đỏ khăn chàm,
Khóc ai nghĩ lại bể đàng vớ ai.

Ngày thứ tư 14 Juillet 1926
TIỀN TỬ PHÙNG TIỀN
Con tiền gặp được mẹ tiền,
Giờ về lại kết nhân duyên giữa đường.
Hòn công thay đổi khôn lường,
Bơ vơ tình nọ nhỡ nhàng duyên kia.

Tối thứ tư 14 Juillet 1926
1° LỤC VÂN TIÊN
2° NGUYỆT NGA CỐNG HỒ
Cũng đành cam phận sống thừa,
Để xem cơ Tạo lọc lừa đến đâu
« Còn nhiều oan nghiệt về sau »
Hiện vinh mới gặp mặt nhau giữa đường.
KUỐ

NHÀ BÁ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiêu-tiện thì nên dùng thuốc:
ABLENNOL
là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.
Chế toàn bằng chất: Santalol chất: Salol và chất: Urosormine
3001 Giá 1 $ 30 một hộp

Dépuratif Ribal
Thuốc tẩy huyết và tiêu độc
Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.
Giá tiền: 1 $ 30

Pommade Ribal
Làm cho đỡ đau, trừ trùng-độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.
Giá tiền: 0 $ 50
BÁN TẠI HIỆU BÁO-CHẾ
L. BLANC
31, phố Paul-Bert, Hanoi
3005

Hoa Đào Trước Gió
(NAM-TRUNG TINH NỮ-LANG)
(Nghĩa-hiệp tiểu-thuyết)
Sách dầy non 300 trang. Giá bán 0 $ 65. Cước phí 0 $ 20. Mua buôn trừ hoa-hồng. Thư và Mandat xin gởi cho:
M. BÙI-XUÂN-HỌC
Trung-Bắc Tân-Văn, Hanoi.
3.046

Rượu bổ-đào
« TONIQUE TONKINOIS »
Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

● Theo hình tự-nhiên in ra đây, chứ không như có mấy thứ thuốc về những hình lố, làm trò-cười cho trẻ-con và người có tri khôn khi không ai có thể tin được!

Các thứ rượu nho càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « Tonique Tonkinois » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, giã từng được vào chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã bổ-cứu theo thầy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! Giá bán rất rẻ: 2 $ 25 một chai lớn; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa-hồng, tây theo phiếu in.

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại rất quí, mà vị-tất có được công-hiệu cho tinh-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS
54, Phố Tràng-tiền, 54
HANOI
Xin xem kỹ các cáo-bạch của bản-hiệu ở trong mục này thì rõ hơn nữa.

Agents d'Annonces en Europe :
L. MAYENCE & Cie
9, Rue Trouchet, PARIS
19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiêu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Hỡi các người mắc bệnh trĩ, nếu các ông đã dùng đủ các môn thuốc rồi mà chưa khỏi thì nên mau tìm đến hỏi tại hiệu thuốc **PHARMACIE CHASSAGNE** ở ngay Bờ hồ mà chữa thì chắc khỏi. Người đã khỏi rồi đều khen ngợi. Thuốc rất công hiệu. Nhà thuốc LAFOIE ở LAGRAVE.

PHẢI DÙNG THUỐC BỔ VÀ TRỊ ĐÀM

THIỆT HIỆU LÀ

ELIXIR TONIQUE ANTIGLAIREUX

Của ông lương-y GUILLIÉ

Từ năm mươi năm nay thuốc ELIXIR có chữ ký của quan lương-y GUILLIÉ lấy làm thiệt hiệu trong nhứt thiên hạ đều dùng. Bổ khí huyết, trừ phế đàm trong 24 giờ, chữa mau, TRỊ HẾT TIM, ĐAU GAN, ĐAU BỤNG, HẾT VỌ DA, hoặc CHÓI NƯỚC, BỊNH KIẾT, BỊNH HO DAI, BỊNH CẢM, CHỈ CHỪC NGƯỜI RA vì bịnh, cũng TRONG LẠI TRONG SỊNG.

Ký là mới thứ THUỐC XỔ ra rồi, và rất hiệu nghiệm làm cho HUYẾT RA TINH KHIẾT. Những bịnh gốc bởi ĐÀM hay là MẬT phải nên uống mà hay lắm.

Bởi vì thuốc trị đàm nào mà không có dính ký tên Paul GAGE thì chớ dùng.

TẠI CÓ MỘT THỨ

THUỐC HOÀN XỔ

nấu rất trong thứ Elixir Tonique Antiglaireux của quan lương-y Guillié

Chính chỗ trở mười sáu là chữ: FIEL GAGE FILS, mười sáu trở tới rồi ký tên, lương GUERILLE ET GUERRIER mua bán ở Tourane, là đại-lý bán. Thuốc, các bước phải xét kỹ lắm

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh vàng, huyết kém, nhứt là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy đọt.

Giá một ve 0$90 3001

RƯỢU PIPPERMINT

ĐỔI CHO ĐƯỢC HIỆU

GET!

Rượu này uống mát khan tiếng và tiêu.

Làm bằng đường tía nhỏ.

BÀ CHỮA NHỮNG CREMES BẠT-HÀ.

Pha lộn với nước, rượu Bạt-hà Pippermint uống lấy làm mát mẻ lắm.

Hãng chế ra từ năm 1796 ông **GET FRÈRES** ở thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh giịp.

Mắc bệnh giịp, thường sốt ho, nhức đầu, đau khớp xương.

Muốn trị bệnh giịp, chỉ có một thứ thuốc, là:

Cachets du Docteur Rascol

0$60 một lăng năm cachets

Rất thuốc bột

SUDOL

thì tức khắc tuyệt nọc

RÔM-SẢY

Lúc đang ngứa ngáy khó chịu được rắc thuốc Sudol thì thấy dễ chịu lạ thường, mà sau rôm-sảy không mọc lên được nữa.

Thuốc này quý vô cùng, mà giá lại rẻ.

Một hộp lớn: 0$50

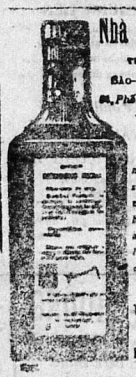
Bán tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

Số nhà 59, phố Tràng tiền

HANOI 3003

Nhà Ba-chuông

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất ngủ, khi huyết suy yếu, thần thể mỏi mệt gầy còm, hay có kèm huyết lên ra các phổi, làm cho hay ho nội.

THUỐC NƯỚC BỔ HUYẾT MÁU BỔ 1$40

Nhà Ba-thuốc « TÂM-TÂM » ở Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

HOÀN-CẦU TIỆN DỤNG

Các ngài đang giầy tây, giầy ta nên dùng « cao-su sống » « caoutchouc crêpe » đi rất êm-nhẹ và lại bền. Bản-hiệu mới nhận được bên Mỹ gửi sang có đủ mùi đa để đóng giầy và các thứ da dùng để đóng yên-ngựa, hòm da, va-li, cặp sách cùng các vật-dụng bằng da.

Bản-hiệu lại mới có các kiểu giầy mới, đem in thành ca-ta-lo để kính-tặng.

Bản-hiệu chuyên chế các nghề này đã lâu năm, các ngài chiếu-cố đến đã biết, vậy bản-hiệu lại càng gắng sức cho công-nghệ thêm tinh-xảo, cho khỏi phụ lòng chiếu-cố của các ngài. Thật vậy, bản-hiệu không dám dùng lời quảng-cáo quá-đáng viển-vông mà không vừa ý các ngài.

GIANG-THỊNH

3.659 *No 1, rue Jules-Ferry, no 48, rue de Ha-Trang, HANOI.*

Laboratoire Chimiothérapique, 2, Place du Théâtre Français, PARIS, et toutes Pharmacies.

Cách chế-tạo tối-tân của Pháp

HOTCHKISS

Một cái kiểu độc-nhất vô-song. — 12 mã-lực. — Về đường lịch-sự và về đường cơ-khí cũng hơn các kiểu có tiếng nhất thế-giới, mà lại hơn các kiểu khác về đăng giá rẻ và về sự tinh-vi của các lối chế-tạo Pháp.

Vừa có những tính-chất hay của các kiểu xe nhỏ và các kiểu xe lớn.

ĐÓ LÀ KIỂU XE:

« LE JUSTE MILIEU »

Xưởng xe ô-tô BOBILLOT 3010

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kế-nghiệp

Lập tự năm 1886, là thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giây nói số 69

NÊN ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI:

ENO KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm vó dàn bà ở cữ* . . . . . *Một litre:* **2$40**

Trước khi ăn cơm uống một cốc con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai:* **1,25**

GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai:* **1,25**

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh giịp và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm* . . . . . *Một chai:* **1,25**

GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều.* . . . . . *Một chai:* **0,80**

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thơ về, bản-hiệu xin trả lời ngay

Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu 3003

COLLYRE JAUNE

SELON LA FORMULE DU

DOCTEUR CASAUX

DIRECTEUR DE L'INSTITUT OPHTALMOLOGIQUE

PROFESSEUR A L'ÉCOLE DE MÉDECINE DE L'INDOCHINE

THUỐC CHỮA MẮT CỦA QUAN Y-KHOA BÁC-SĨ CASAUX

Giám-đốc nhà thương chữa mắt hàng Gà, Hanoi, đã kinh-nghiệm mà chế ra để chữa cho người Annam,

Kiến-hiệu lạ thường — Không sót

Để lâu không hỏng — Rẻ tiền

Giá một lọ có cả ống nhỏ rọt . . . . . 0$50

ĐỘC-QUYỀN BÁN TẠI:

PHARMACIE CHASSAGNE

59, Rue Paul-Bert, Hanoi 3023

UỐNG RƯỢU QUINQUINA

飲之強健益壽延年

PHẢI TÌM THỨ HIỆU CON VOI

(Quinquina Edouard Dubonnet & Lebussière)

Thứ ấy mới bổ

Rất thơm ngon!

Bán tại: L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haïphong, Hanoï, Nam-định, Bến thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đông-hới, Thu xá, Saïgon, Pnom Penh. 4017

NHỮNG VẾT XẤU Ở NGOÀI DA

cũng là diện-mạo giả đi, là bởi các chất dựng nên da khô đi.

THỨ CRÈME SIMON

CRÈME SIMON

PARIS

giữ cho da mềm-mại, giữ cho người trẻ và đẹp luôn. Trừ được hắn nặng, bệnh cảm thử, và các dấu sâu bọ đốt, vân vân.

Phấn và xà-phòng Simon

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi răm, xưng da dày, đau da dày, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc:

Elixir Tridigestif

có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai: 1$40

Có bán tại: Nhà Ba chuông, Hanoi 3001

Dù các ngài đau dạ dày đến thế nào mặc lòng, hễ dùng:

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã tiêu tan đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường.

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là:

Đau tỳ vị, bịnh đầy, bịnh ợ chua, vân vân...

Giá bán: 0$85 một lọ

Hỏi tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

59, Rue Paul Bert, Hanoi 3022

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

PHỐ PAUL-BERT. — HANOI

TẠI GIAN HÀNG BÁN CÁC VỊ ĂN THỨC UỐNG

Hộp ốc 24 con	*Một hộp:*	10 fr. 50
Kem hạt rẻ FAUGIER	*Một hộp:*	5 fr. 80
Chocolat nguyên hình	*Một nửa hộp:*	3 fr. 00
Chocolat MENIER, thành bánh	*Một kilo:*	14 fr. 00
Artichauts AMIEUX	*Một phần chia ra hộp:*	3 fr. 00
Lá hareng ngâm rượu vang trắng Amieux	*Một hộp:*	8 fr. 40
Quả Ô-li-va xanh hay đen	*Một kilo:*	12 fr. 00
Phosfao có đường	*Một hộp:*	11 fr. 20
Phosfao không có đường	*Một hộp:*	13 fr. 20
Bánh ZOZON VERDURAZ	*200 gr.:*	2 fr. 90
Petit Beurre BISCUTERIE ALSACIENNE	*Một hộp:*	11 fr. 00
Purée de tomate AMIEUX	*1/8 hộp:*	1 fr. 20
Rillettes de campagne	*Một hộp 110 gr:*	1 fr. 50
Đường St Louis	*Một kilo:*	6 fr. 50

Sữa đặc ngọt Berna, thượng hạng một hộp. 0$30

3005

TENTEZ LA FORTUNE

ouvrez lui votre porte

VỚI 5 QUAN, QUÍ-KHÁCH CÓ THỂ ĐƯỢC

500.000 quan

Muốn được thế, thì mua

Một cái vé PANAMA có rút số

Đồng 25 quan tức đến rồi sẽ lần đồng còn 15 tháng mỗi tháng 20 quan, theo như lời ngày 25 tháng 1925 thiệt là chắc chắn chớ người lừa.

Theo đúng số đến thì quichanh nhứt ngày được một số về được độ ngày chắc rồi số kỳ cho đến khi số mình được trong thì thôi. Nếu PHIẾU PANAMA được trong thì được tiền tới 500.000 cho đến 1.000 quan, hay là số tiền cũng được hơn lại 400 quan.

Thiệt là một sự để dành rất chắc chắn và lời nhiều.

Có đến 200 triệu quan về số được trúng số

Mỗi kỳ số có một loại tại nhứt được hơn hết những số trúng không mất tiền. Mỗi năm có 4 kỳ số về vào ngày:

15 FÉVRIER, 15 MAI, 15 AOUT và 15 NOVEMBRE

Muốn dự cuộc số số thì xin gởi ngay 25 quan đến nhà

BANQUE NOUVELLE, 8, Rue Papère, MARSEILLE (France)

3046 6